

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212455
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114212455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa E., zastúpeného T. proti odporkyni K., o zaplatenie 101,56 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. novembra 2014, č.k. 13C/126/2014-33, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 101,56 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že odporkyňa uzavrela dňa 18.10.2005 s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej jej navrhovateľ poskytol úver vo výške 28.000,- Sk (= 929,43 Eur) s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 17,3 %. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 20.09.2010, pričom výška mesačnej splátky mala hodnotu 765,- Sk (25,39 Eur). Vzhľadom na skutočnosť, že od 01.06.2014 (správne od 01.05.2014) je súd povinný z úradnej povinnosti pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať na prípadné premlčanie, aj keď sa ho účastník nedovoľáva, okresný súd najskôr posudzoval plynutie premlčacej doby, a to s poukazom na spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Podľa názoru okresného súdu spotrebiteľský úver nie je subtypom zmluvy o úvere, pretože to vyracia legálna definícia spotrebiteľského úveru, ktorá znie: „spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme“, čím zákonodarca pod tento pojem zahrnul napr. aj pôžičku, ktorá je inštitútom občianskeho práva. Pri tomto zmluvnom type by sa mal aplikovať všeobecný predpis podľa povahy účastníkov a nie podľa označenia zmluvy o úvere ako osobitného zmluvného typu Obchodného zákonníka (absolútneho obchodu). Na zdôraznenie toho, že táto zmluva je občianskoprávnou zmluvou bolo do zákona č. 129/2010 Z. z. ako nového zákona o spotrebiteľských úveroch vložené znenie § 1 ods. 8, podľa ktorého „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov 5), pričom osobitnými predpismi sa rozumejú zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Subsidiarita Občianskeho zákonníka je taktiež zdôraznená aj v samotnej dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010. Obchodný zákonník a jeho časť, týkajúca sa záväzkov, by sa tak mala vzťahovať iba na zmluvy o úveroch, ktoré sú spod režimu spotrebiteľských úverov vyňaté ako napr. hypotekárny úver, ... (§ 1 ods. 3 ZSÚ). Na podklade vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že v konaní je potrebné

prihliadnuť na premlčanie nároku navrhovateľa, keďže navrhovateľ si uplatňuje splátky, splatné v období od 20.6.2010 do 20.9.2010. Odo dňa, nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok, začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula najneskôr dňa 20.09.2013. Nakoľko návrh bol podaný dňa 05.06.2014, okresný súd považoval nárok navrhovateľa v celom rozsahu za premlčaný, a preto jeho návrh v celom rozsahu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie. Uviedol, že súd prvého stupňa danú vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Vytýkal súdu prvého stupňa, že na danú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, nakoľko v predmetnej veci sa jedná o tzv. absolútny obchodno - záväzkový vzťah, čo znamená, že tento právny vzťah, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravuje Obchodným zákonníkom, aj napriek tomu, že jednou zo strán je spotrebiteľ. Zdôraznil, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 18.10.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov nevzťahovalo prechodné ustanovenie § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzujú sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti, vzniknuté pred 01.01.2008, z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2M Cdo/4/2012, sp. zn. 6MCdo/4/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/28/2013 a sp. zn. 15Co/28/2013, Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/138/2013, Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/64/2013, komentár JUDr. Vojčíka, CSc. k Obchodnému zákonníku.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia účastníkov mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky navrhovateľa, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva nasledovné:

Odvolací súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súvislosti s novelou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v čl. VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán, rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátenie jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom (ex offo) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex offo pri všetkých sporoch

Je nesporné, že dlhšiu dobu bola súdna prax pri posudzovaní právnych vzťahov, vyplývajúcich z úverových a podobných zmlúv medzi dodávateľom a spotrebiteľom podľa Obchodného zákonníka, nejednotná pri posudzovaní týchto právnych vzťahov v otázke premlčania. Novela Občianskeho zákonníka, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. v čl. II. v bode 1. v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pripojila vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Citovaná právna úprava dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčania pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z. z. vyplýva, „že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník“. Uvedené znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu.

Odvolací súd konštatuje, že zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 18.10.2005 je spotrebiteľským vzťahom, ktorá skutočnosť nie je sporná. Preto bolo potrebné v danej veci otázku premlčania posúdiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka tak, ako to správne konštatoval súd prvého stupňa.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane rozhodnutia o prvostupňových trovách konania, ktoré považoval za správne, a ktorých právne posúdenie nebolo navrhovateľom podaným odvolaním spochybnené.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.